

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.224 van 16 januari 2012
in de zaak A. 197.846/IX-6955**

In zake: Jan DE BRUYNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Matthias E. Storme
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Buitenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 oktober 2010, strekt tot de
nietigverklaring van:
- het koninklijk besluit van 25 juni 2010 waarbij Marc Mullie wordt geaccrediteerd
als ambassadeur en consul-generaal van België in Maleisië, met standplaats te
Kuala Lumpur;
 - “de informele weigering om verzoeker op te nemen in de diplomatieke beweging
2010 die hem mondeling ter kennis werd gebracht en samenhangt met het
koninklijk besluit van 25 juni 2010”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 211.779 van 3 maart 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 januari 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Patrik De Maeyer verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker behoort sinds 1 september 1979 tot de carrière Buitenlandse Dienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, thans de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Bij koninklijk besluit van 8 januari 2007 werd hij met uitwerking op 1 februari 2006 bevorderd tot de tweede administratieve klasse van de carrière Buitenlandse Dienst.

Hij was tijdens zijn loopbaan achtereenvolgens werkzaam te Algiers, Tokio, Peking en Rijsel, op het hoofdbestuur (dienst WHO), te Mumbai als consul-generaal en te Yaoundé als ambassadeur, op het hoofdbestuur (directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie) en te Kampala als ambassadeur.

Bij koninklijk besluit van 15 juni 2009 werd de verzoeker ontheven van zijn functies te Kampala en overgeplaatst naar het hoofdbestuur. Vanaf 1 september 2009 is hij werkzaam op het hoofdbestuur (directie-generaal Bilaterale Zaken).

3.2. Met een e-mailbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 7 oktober 2009, gericht aan alle diplomatieke posten, worden onder meer de ambtenaren van de carrières Buitenlandse Dienst verzocht te kennen te geven of zij wensen opgenomen te worden in de diplomatieke beweging 2010. De minister vermeldt in dit e-mailbericht:

“[...]”

1. Vóór het einde van dit jaar zullen alle ambtenaren van de 3 buitenlandse carrières, de dd. Kanselier en de assistent-attachés het gebruikelijk persoonlijk en vertrouwelijk formulier ontvangen, samen met een indicatieve lijst met de vacatures voor de beweging 2010.

2. Ter voorbereiding van deze vacaturelijst voor de beweging van 2010, verzoek ik deze personeelsleden, om met bijgaand formulier mede te delen of

zij in de beweging van volgend jaar wensen opgenomen te worden en, zo ja, of zij een functie op post dan wel op het hoofdbestuur wensen uit te oefenen.

Dit formulier moet uiterlijk tegen 31 oktober 2009 zijn ingediend via mail bij de Directie van het Buitenlands Personeel [...].

3. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om de criteria voor het opstellen van de indicatieve lijst en de toewijzing van een post of functie bij het hoofdbestuur te herhalen:

- de personeelsleden die in de zomer 2010 vier jaar op post zijn komen automatisch in aanmerking voor een overplaatsing;
- wie in de zomer 2010 drie jaar op post is kan, via een gemotiveerde aanvraag, in aanmerking komen voor een overplaatsing;
- wie twee opeenvolgende termijnen op post is, keert terug naar het hoofdbestuur;
- wie drie jaar bij het hoofdbestuur werkzaam is, geniet voorrang voor een postaanwijzing in het buitenland.

4. Niettegenstaande het Belgisch EU-voorzitterschap in de tweede helft van 2010, wordt er toch een diplomatieke beweging voorzien die zal uitgevoerd worden in twee fasen, meer informatie over de concrete uitwerking zal U overgemaakt worden in het kader van de mail m.b.t. de desiderata in november ek.

Het Directiecomité zal mij, conform de reglementaire bepalingen van het statuut en het organiek reglement en voornoemde criteria een voorstel van beweging voorleggen, waarbij in de mate van het mogelijke en in zover het belang van de dienst het toestaat, rekening wordt gehouden met de wensen van de over te plaatsen personeelsleden”.

3.3. Op 30 november 2009 wordt aan de voorzitter van het directiecomité van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking een nota overgemaakt met betrekking tot het functioneren van de verzoeker op de directie-generaal Bilaterale Zaken.

3.4. Met een e-mailbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 10 december 2009, gericht aan alle diplomatieke posten, wordt het volgende medegedeeld:

“[...]

1. Alle statutaire ambtenaren van de diplomatieke, consulaire en ontwikkelingssamenwerkingscarrières, alsook de dd. Consuls en Assistent-Attachés ontwikkelingssamenwerking, worden verzocht de jaarlijkse vragenlijst in bijlage betreffende de persoonlijke en familiale toestand en desiderata voor de beweging 2010 in te vullen.

Ook ambtenaren die niet in de beweging wensen opgenomen te worden, dienen de vragenlijst in te dienen, opdat de Personeelsdienst zou beschikken

over de meest recente gegevens van professionele, familiale en persoonlijke aard. Deze gegevens worden ingebracht in de databank van de Personeelsdienst.

2. Zoals vorige jaren vindt u ook, als bijlage, een indicatieve lijst van de vacatures voor de volgende beweging. Er dient te worden benadrukt dat wijzigingen aan deze lijst mogelijk zijn, door weglatingen of toevoegingen, in functie van de noodwendigheden van de dienst of wegens onvoorziene ontwikkelingen. Functies kunnen vacant verklaard of geschrapt worden en nieuwe functies kunnen ingesteld worden om in te spelen op de evolutie van de plaatselijke context en van het kader waarbinnen onze buitenlandse betrekkingen zich afspelen, op nieuwe overwegingen van administratieve aard en op de persoonlijke toestand van bepaalde ambtenaren.

De ervaring heeft echter uitgewezen dat het merendeel van de posten op de vacaturelijst van vorige jaren ook effectief in de beweging werd opgenomen.

De vacatures op het hoofdbestuur zullen op een latere datum bekend worden gemaakt.

3. Gelieve bij het invullen van het formulier bijzondere aandacht te schenken aan de volgende punten:

- ° burgerlijke staat: [...];

- ° kinderen: [...];

- ° talenkennis: [...];

- ° gewenste functies: ten minste 5 functies aanduiden in volgorde van voorkeur, voor posten gespreid over verschillende regio's en sectoren (bilaterale en multilaterale posten of functies). De keuze hoeft niet beperkt te worden tot de functies van de vacaturelijst maar het is uiteraard wel zo dat deze functies veel meer kans maken effectief in de beweging te komen. U wordt gevraagd voor elke door u gewenste functie een kort (persoonlijk en/of professioneel) argumentarium te ontwikkelen, in enkele lijnen en op een afzonderlijk blad, waarom u denkt voor deze functie in aanmerking te komen.

De Personeelsdirectie waakt erover dat in de mate van het mogelijke tegemoet wordt gekomen aan de wensen die de ambtenaren hebben te kennen gegeven, rekening houdende in het bijzonder met de persoonlijke en familiale toestand van de ambtenaren.

Bovendien en teneinde verwarring te vermijden bij het invullen van het gevraagde formulier wens ik enige verduidelijking te geven m.b.t. de implementatie van de beweging 2010. Deze zal uitgevoerd worden in twee fasen:

- juni 2010: - diplomatieke medewerkers, consuls en attachés internationale samenwerking;

- posthoofden in Abuja, Caracas en Koeweit;

- januari 2011 (na het Belgisch EU-voorzitterschap): de andere posthoofden die reeds drie of vier jaar op post zijn.

4. Ik verzoek alle bestemmelingen van deze mail om de vragenlijst ingevuld terug te sturen met een verslag of per mail ter attentie van de Directeur Buitenlands Personeel [...] en ervoor te zorgen dat deze de dienst P&O1 uiterlijk op 23 december 2009 bereikt”.

3.5. Met een brief van 22 december 2009 zendt de verzoeker de door hem ingevulde vragenlijst met betrekking tot de diplomatieke beweging 2010 naar de minister van Buitenlandse Zaken. In volgorde van voorkeur vermeldt hij de volgende “gewenste functies”: Kuala Lumpur, Pretoria, Nairobi, New Dehli en Abidjan.

3.6. Tijdens zijn vergadering van 19 maart 2010 onderzoekt het directiecomité vooreerst de ontvankelijkheid van de kandidaturen voor de diplomatieke beweging 2010.

De notulen van deze vergadering vermelden daarover het volgende:

“De leden van het Directiecomité overlopen de lijst met de kandidaten voor de verschillende functies op post en toetsen deze zowel aan de criteria vermeld in de rondzendmail 641 van 10 oktober 2009 in verband met de toewijzing van een post of een functie bij het hoofdbestuur als aan pertinente bepalingen van hun statuut. Hierbij komen zij tot de conclusie dat, rekening houdend met artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut der Personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel, de Heer Jan de Bruyne, ambtenaar van de tweede administratieve klasse van de carrière Buitenlandse Dienst, die zich kandidaat heeft gesteld voor de functie van posthoofd in Kuala Lumpur, Pretoria, Nairobi, New Delhi en Abidjan op dit ogenblik niet in aanmerking kan komen voor een aanwijzing voor een dergelijke leidinggevende functie omwille van volgende redenen:

- zijn werk als posthoofd te Kampala werd als ‘zwak’ geëvalueerd;
- op basis van de verschillende rapporten van respectievelijk de DGB en de DGB a.i. blijkt dat hij verschillende hem aangeboden functies/taken op het departement weigert uit te oefenen zolang hem geen vooruitzicht op een post wordt gegeven (Diensthoofd S.3.2., B.1.4. -voorbereiding EU- Afrika-top en de dienst B.1.1);
- er wordt ook vastgesteld dat de Heer de Bruyne de opgelegde arbeidstijd niet respecteert”.

Luidens de notulen neemt het directiecomité vervolgens, wat de functies van posthoofd betreft, de verschillende voorstellen van de stafdirectie Personeel en Organisatie in overweging, deliberaert dit comité over de diverse kandidaturen in functie van het profiel van iedere kandidaat en de vereisten van de

post en houdt het daarbij in de mate van het mogelijke rekening met de desiderata van de kandidaten, met de criteria vermeld in de rondzendmails nr. 2009/0641, nr. 2009/0662, nr. 2009/0818 en nr. 2010/0084 over de diplomatieke beweging, en met de noodwendigheden van het EU-voorzitterschap.

Het directiecomité gaat ten slotte over tot stemming over “het geheel van de voorstellen”. Het resultaat van deze stemming is: “10 deelnemers, 10 positieve geldige stemmen”.

3.7. Bij koninklijk besluit van 25 juni 2010 wordt Marc Mullie geaccrediteerd als “buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur van België in Maleisië” en tevens aangesteld tot consul-generaal van België in Maleisië, met standplaats te Kuala Lumpur.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het voormelde koninklijk besluit wordt bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 augustus 2010.

3.8. De tweede bestreden beslissing betreft “de informele weigering om verzoeker op te nemen in de diplomatieke beweging 2010”, die volgens de verzoeker hem mondeling ter kennis is gebracht en samenhangt met het koninklijk besluit van 25 juni 2010.

3.9. Inmiddels is de verzoeker gedetacheerd naar het Orgaan voor de Coördinatie en de Analyse van de Dreiging (OCAD).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie van de verwerende partij

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, die zij steunt op de niet-aanvechtbaarheid van de bestreden beslissingen.

Zij betoogt dat de bestreden beslissingen onmiskenbaar de goede werking van de betrokken dienst beogen en geen wijziging van de rechtstoestand van de verzoeker tot gevolg hebben. Daarom moeten ze als maatregelen van inwendige orde worden beschouwd en kunnen ze niet het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring.

Volgens de verwerende partij kunnen de bestreden beslissingen niet als verdoken sancties ten aanzien van de verzoeker worden beschouwd, aangezien de noden en eisen van het bestuur zowel functies op buitenlandse posten als functies bij het hoofdbestuur betreffen en de ambtenaren van de carrière Buitenlandse Dienst op grond van artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut der personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel ertoe gehouden zijn hun ambt hetzij in het buitenland, hetzij bij het hoofdbestuur uit te oefenen, zonder dat één van deze twee kerntaken primeert op de andere.

5. De verzoeker repliceert “in hoofdorde” dat bij de bekendmaking van de eerste bestreden beslissing in het Belgisch Staatsblad uitdrukkelijk melding werd gemaakt van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State, zodat ontegensprekelijk blijkt dat de eerste bestreden beslissing een administratieve rechtshandeling is die vatbaar is voor beroep bij de Raad van State. Bovendien zijn de beide bestreden beslissingen nauw met elkaar verweven: de weigering om de verzoeker op te nemen in de diplomatieke beweging 2010 enerzijds en de

benoeming van andere kandidaten voor alle vacante functies anderzijds, vormen keerzijden van dezelfde medaille.

Volgens de verzoeker is de diplomatieke beweging in haar geheel manifest geen loutere maatregel van inwendige orde en geldt dit evenzeer voor de beslissingen die daarvan deel uitmaken, zoals te dezen de benoemingen die in dit kader zijn gebeurd en de weigering tot opname van de verzoeker in de diplomatieke beweging door hem voor elk van de posten en benoemingen te weren.

In “ondergeschikte orde” laat de verzoeker gelden dat uit de memorie van antwoord van de verwerende partij blijkt dat de tweede bestreden beslissing een verdoken sanctie uitmaakt, nu ze werd genomen omwille van zijn beweerde gedragingen als posthoofd te Kampala en nadien in zijn functie op het hoofdbestuur.

Beoordeling

6. De beide bestreden beslissingen zijn door de verwerende partij genomen in het kader van de “diplomatieke beweging 2010”.

Deze diplomatieke beweging betreft een administratieve verrichting waarbij onder meer de ambtenaren van de carrières Buitenlandse Dienst op grond van vooropgestelde criteria (zie hiervóór randnummer 3.2) de mogelijkheid krijgen om, na hun voorkeur kenbaar te hebben gemaakt, een nieuwe aanwijzing te verkrijgen hetzij voor een post in het buitenland, hetzij voor een functie bij het hoofdbestuur. In beginsel beoogt een dergelijke nieuwe aanwijzing slechts de goede werking van de dienst en heeft zij geen gevolgen voor het statuut van de betrokken ambtenaar. Als zodanig betreft zij een maatregel van inwendige orde en is zij geen voor vernietiging vatbare beslissing. Het is evenwel anders wanneer de desbetreffende beslissing een ernstige weerslag heeft op de wijze waarop de betrokken ambtenaar zijn functie moet vervullen, diens rechtstoestand

ongunstig raakt of genomen is op grond van diens gedrag en zich aldus voordoet als een ordemaatregel of eventueel als een verdoken tuchtmaatregel. In deze gevallen kan de desbetreffende beslissing wel degelijk het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring.

7. Te dezen betreft de tweede bestreden beslissing de weigering om de verzoeker op te nemen in de diplomatieke beweging 2010. Niettegenstaande de verzoeker aan de verwerende partij heeft kenbaar gemaakt dat hij wenste opgenomen te worden in de diplomatieke beweging 2010 en daarbij, zoals gevraagd, ook de gewenste functies in volgorde van voorkeur heeft vermeld, heeft de verwerende partij met de tweede bestreden beslissing de verzoeker volledig uitgesloten van deelname aan de diplomatieke beweging 2010.

Een dergelijke beslissing raakt aan verzoekers statutaire rechten. Ze is dan ook grievend voor de verzoeker en hij kan ze dienvolgens ontvankelijk met een beroep tot nietigverklaring bestrijden.

8. Doordat de verzoeker werd uitgesloten van deelname aan de diplomatieke beweging 2010, kwam hij bovendien niet in aanmerking voor een aanwijzing in de functie van posthoofd in Maleisië, waarvoor hij onder meer zijn voorkeur had uitgedrukt. De desbetreffende functie werd bij koninklijk besluit van 25 juni 2010 toegewezen aan Marc Mullie. Dit betreft de eerste bestreden beslissing. Deze beslissing is evenzeer grievend voor de verzoeker aangezien ze zijn aanspraken op de voormelde functie niet heeft beoordeeld. Ze is voor de verzoeker dan ook een aanvechtbare beslissing die hij ontvankelijk met een beroep tot nietigverklaring kan bestrijden.

9. De exceptie is derhalve niet gegrond.

B. Ambtshalve exceptie van de auditeur-verslaggeefster

10. De auditeur-verslaggeefster werpt in haar verslag ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Zij steunt deze exceptie op het ontbreken van het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker.

Zij betoogt, samengevat, dat de verwerende partij heeft vastgesteld dat de verzoeker niet voldoet aan de aanstellingsvoorwaarden van artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut der Personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel. De verzoeker heeft uit de memorie van antwoord van de verwerende partij kunnen vernemen om welke redenen zijn kandidatuur niet in aanmerking werd genomen. In zijn memorie van wederantwoord toont hij evenwel helemaal niet aan dat hij wél voldoet aan de aanstellingsvoorwaarden. Indien de verzoeker niet aan die voorwaarden voldoet, dan kan een vernietiging van de tweede bestreden beslissing er niet toe leiden dat hij alsnog in de diplomatieke beweging wordt opgenomen.

11. De verzoeker repliceert in zijn laatste memorie onder meer dat artikel 2 van het voormelde koninklijk besluit van 25 april 1956 helemaal geen aanstellingsvoorwaarden voor enige functie bevat, laat staan voor de functie van ambassadeur waarvoor hij solliciteerde. De desbetreffende bepaling vermeldt slechts ambtsplichten en dat is dan ook de reden waarom hij bij de bespreking van zijn belang niet daarop is ingegaan. De vraag of de verzoeker artikel 2 zou hebben overtreden, kan slechts rijzen bij de inhoudelijke toetsing van de motieven van de bestreden beslissingen, nadat de Raad van State heeft vastgesteld dat deze beslissingen formeel gemotiveerd zijn, wat niet het geval is.

De verzoeker voegt eraan toe dat zelfs in de veronderstelling dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 aanstellingsvoorwaarden zou bevatten, moet worden vastgesteld dat de drie door het directiecomité aangevoerde

redenen die zouden impliceren dat hij niet aan die voorwaarden zou voldoen -met name de negatieve evaluatie van zijn prestaties te Kampala, het weigeren van aangeboden functies en taken op het hoofdbestuur en het niet respecteren van de arbeidstijd- ofwel feitelijk onjuist zijn, ofwel geen inbreuk vormen op artikel 2.

Volgens de verzoeker gaat de auditeur-verslaggeefster uit van een verkeerde opvatting over de bewijslast betreffende zijn al dan niet voldoen aan de aanstellingsvoorwaarden voor posthoofd. Het gaat niet op deze bewijslast te verschuiven van de overheid naar de verzoeker door laatstgenoemde ermee te belasten de achteraf, in de loop van de procedure voor de Raad van State ingeroepen motieven te weerleggen. Hoe dan ook meent hij het recht te hebben om zich in zijn laatste memorie daartegen nog te verweren. Vervolgens gaat hij uitvoerig in op elk van deze motieven teneinde ze te weerleggen.

De verzoeker betoogt ten slotte dat de verwerende partij na een vernietiging van de bestreden beslissingen zal moeten overgaan tot een heroverweging van zijn kandidatuur en daarbij tot het besluit kan komen dat hij toch aan de aanstellingsvoorwaarden voldoet. De kans daartoe is niet denkbeeldig, aangezien vooreerst hem in 2010 -zij het “als maneuver”- de post van ambassadeur te Luanda werd aangeboden, voorts zijn kandidatuur voor de diplomatieke beweging 2011 niét onontvankelijk werd verklaard en ten slotte de wijze waarop hij zijn huidige opdracht uitoefent bijzonder positief wordt geëvalueerd.

De verzoeker besluit dat hij zonder twijfel belang heeft bij zijn beroep.

Beoordeling

12. Hiervóór werd reeds vastgesteld dat de beide bestreden beslissingen grievend zijn voor de verzoeker: de eerste, doordat ze verzoekers aanspraken op de functie van ambassadeur en consul-generaal in Maleisië niet

heeft beoordeeld; de tweede, doordat ze de verzoeker volledig heeft uitgesloten van deelname aan de diplomatieke beweging 2010.

De verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang bij de annulatie van deze beide grievende beslissingen. Na een vernietigingsarrest zal de verwerende partij immers ertoe gehouden zijn een nieuwe beslissing te nemen over verzoekers deelname aan de diplomatieke beweging 2010 en diens kandidatuur voor de post te Kuala Lumpur. Daarbij zal zij rekening dienen te houden met de in aanmerking genomen vernietigingsgrond. Het is niet uitgesloten dat zij dan tot een andere beoordeling zal komen van verzoekers kandidaatstelling.

13. De omstandigheid dat de verzoeker uit de memorie van antwoord van de verwerende partij en uit de notulen van de vergadering van het directiecomité van 19 maart 2010 die zijn neergelegd in het administratief dossier, heeft vernomen welke motieven aan de grondslag liggen van het voorstel van het directiecomité tot verwerping van zijn kandidaatstelling en dat hij deze motieven in zijn memorie van wederantwoord niet heeft weerlegd, kan aan de verzoeker niet worden tegengeworpen om hem het rechtens vereiste belang bij zijn beroep te onzeggen. Zoals de verzoeker terecht in zijn laatste memorie laat gelden, is er voor hem slechts reden om die motieven te betwisten in de mate uit de bestreden beslissingen blijkt dat ze in aanmerking zijn genomen, terwijl hij in zijn eerste middel precies het ontbreken van formele motieven aanvoert.

14. Bovendien moet de verzoeker worden bijgevalen in zijn standpunt dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 geen aanstellingsvoorwaarden voor enige functie bevat.

Dit artikel luidt als volgt:

“De ambtenaren van de carrière Buitenlandse Dienst [...] zijn gehouden het ambt uit te oefenen dat hun, hetzij in het buitenland, hetzij bij het Hoofdbestuur, wordt opgedragen.

Hun gedrag en hun persoonlijke hoedanigheden moeten in alle omstandigheden in overeenstemming zijn met de verplichtingen welke verbonden zijn aan de voornamelijk opdracht die hun is toevertrouwd.

De personeelsleden van het Hoofdbestuur zijn gehouden de functies te vervullen die hun bij dit bestuur toegewezen worden en, voor zover zij ze hebben aanvaard, diegene welke hun bij uitzondering in het buitenland zouden worden toegewezen.

De personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking mogen niets publiceren dat de betrekkingen tussen België en andere Staten in het gedrang kan brengen.”

De aangehaalde bepalingen voorzien slechts in bepaalde ambtsplichten. Er kan niet worden uit afgeleid dat eventuele tekortkomingen aan deze ambtsplichten een deelname aan de diplomatieke beweging noodzakelijk uitsluiten. Een nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing zou de verwerende partij er dan ook toe nopen verzoekers deelname aan de diplomatieke beweging 2010 opnieuw in overweging te nemen.

15. De ambtshalve opgeworpen exceptie kan bijgevolg niet worden aangenomen.

16. Aangezien het onderzoek van het Auditoraat beperkt is tot de beide voormelde excepties is er aanleiding om de debatten te heropenen.

BESLISSING

1. De debatten worden heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 januari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche